కథా కౌముది

పవిత్ర విద్యార్థి

“ఆ..., ఆ......, అలాగేనండి. మగపెళ్లివారు మీరే అడుగుతున్నారు, సంతోషం. మీరు మధ్యాహ్నానికి కోర్టుకు వచ్చేయండి, అక్కడ వివరాలు మాట్లాడుకుందాము, నాలుగు “సీత" కేసులు ఉన్నాయి, వాటిని తొందరగానే తీర్చేస్తాను, ఆ తరువాత నా ఛాంబరులో మాట్లాడుకుందాము, ..., ఆ.., ఆ.., అలాగేనండి, ఉంటాను ..", జడ్జమ్మగారు ఫోన్ పెట్టేసి కుర్చీలో తల వెనుకకి వాల్చి, కళ్లు నెమ్మదిగా మూసుకున్నారు. కళ్లల్లో తన గతం కనపడింది.

జరిగినది ఎంత కాలం? ఎటువంటి కాలం? ఎటువంటి కష్టాలు? కుంటుతూ కాలేజీకి తిరిగి వెళ్లితే అవమానాలూ, అవహేళనలూ సహించి లా పరీక్షలు పూర్తి చేసింది. అన్నిటినీ ఎదుర్కొని తన బిడ్డను ఒక విద్యావంతురాలిని చేసిన తృప్తి. చదువు మాములు డిగ్రీనే అయ్యినా, తన అభిలాష మేరకు పద్దతిగా శాస్త్రీయ సంగీతం, నృత్యాలలో మంచి ప్రావీణ్యం పొందింది. ఈ కాలానికి పొందికగా, పద్దతిగా ఉండే అమ్మాయి. తనే తీర్చిదిద్దిన పొందికైన, అందమైన బుట్ట బొమ్మ. తండ్రి తెలియని తన చిన్నారికి అన్నీ తనే అయ్యి పెంచింది. ఈ రోజున మగపెళ్లివారే సంబంధం వెతుక్కుంటూ వస్తున్నారు. బహుశా తన జడ్జీ హోదా చూసేమో?

పాతికేళ్ల క్రితం తను ఆ కిటికీ దూకి ధైర్యం చేయటం వలనే కదా ఈ రోజున ఈ హోదా? తనకు కాలు విరిగింది. వేలు చూపించి అవహేళన చేసినవారే కానీ చెయ్యి అందించి లేపిన వారు లేరు. కుంటి లాయరమ్మ అని పేరు పడింది. తను జడ్జీ అయ్యిన తరువాత కుంటి జడ్జమ్మా అని తన ఎదురుగా అనటానికి ఎవరూ సాహసించరు. ఈ పాతికేళ్లల్లోని అవమానాలు, అఘాయిత్యాలు అన్నీ తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి. పాతికేళ్ల క్రితం తను లా కాలేజీలో

చదువుకుంటున్నపుడు తనని ప్రేమించి, గుడిలో పెళ్లి అంటూ హోటల్ రూముకి తీసుకువెళ్లి మోసం చేసి తనను అమ్మివెయ్యబోతే, తను చేసిన ధైర్యం ఆ కిటికీలోనుంచి దూకటమే! అవును, ఆ ధైర్యమే చెయ్యకపోతే, తను కూడా ఒక “సీత" కేసు ముద్దాయిగా నిలబడవలసివచ్చేది. గర్వ పడటం ఎప్పుడూ లేదు, కానీ జీవితంలో లేచి నిలబడి, తల ఎత్తుకుని తిరుగుతున్న సంతృప్తి. తన బిడ్డను తను ఒంటరిగా తీర్చి దిద్దిన సంతృప్తి. ఈ రోజు మగపెళ్లివారే సంబంధం వెతుక్కుంటూ వస్తున్నారు!

"జడ్జమ్మగారు, కారు కడిగి పెట్టానండి, కోర్టుకి బయల్దేరదామాండీ ....." వినయంగా చేతులు కట్టుకుని అడుగుతున్నాడు డ్రైవర్. కళ్లు తెరిచి, డ్రైవరు ఊతం ఇస్తే కుర్చీలోనుంచి లేచి కోర్టుకి బయలుదేరారు జడ్జమ్మగారు.

"అందరూ నిలబడండి, గౌరవనీయులు జడ్జమ్మగారి అధ్యక్షతన రాష్ట్ర మహిళా సెషన్సు కోర్టు సమావేశం అవుతున్నది. భారత ప్రభుత్వ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ చట్టాలు అమలు చేయటం జరుగుతుంది. అందరూ నిశబ్ధం పాటించి ఏ అంతరాయం కలిగించకుండా శ్రద్ధగా వినండి" అంటూ గట్టిగా ప్రకటించాడు కోర్టు అమీను.

జడ్జమ్మగారు కుంటుతూ వచ్చి న్యాయాధిపతి స్థానంలో ఆసీనులయ్యి, ఏవో కోర్టు కాగితాలు చూస్తూ "మొదటి కేసు" అన్నారు. కోర్టు గుమస్తా, కేసు నంబరు చదివితే ముద్దాయిని తీసుకువచ్చి బోనులో నిలబెట్టారు. జడ్జమ్మగారు ఇంకా కాగితాలు చూస్తూనే, పిపిని (పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటరుని} అభియోగం చెప్పమన్నారు.

"యువరానర్, ముద్దాయి వ్యభిచారిణి. భారతీయ చట్టంలోని SITA ACT, Section 2 క్రింద గది అద్దెకు తీసుకున్నందుకు రెండు సంవత్సరముల కఠిన కారాగార శిక్ష, Section 7 క్రింద వాకిటలో నిల్చున్నందుకు బహిరంగ అశ్లీలత ప్రకారము ఒక సంవత్సరము, మొత్తము కలిపి మూడు సంవత్సరాల కారాగార శిక్ష, రెండు వేల రూపాయిల జరిమానా విధించవలసినదిగా కోరుతున్నాము" అన్నాడు పిపి.

"ముద్దాయి తరపు న్యాయవాది వాదన వినిపించండి", తల ఎత్తకుండా ఇంకా కాగితాలు చూసుకుంటూనే అన్నారు జడ్జమ్మగారు. ఎవరూ మాట్లాడలేదు. "యువరానర్, ముద్దాయి డిఫెన్సు న్యాయవాది వద్దని చెప్పింది" అన్నాడు గుమస్తా.

"ముద్దాయి పేరు ఏమిటి?" అడిగారు జడ్జమ్మగారు.

"పవిత్ర" నిశ్చలమైన స్వరంతో పలికింది ఆ అమ్మాయి. జడ్జమ్మగారు కళ్లజోడు సరి చేసుకుని, అప్పుడు తల ఎత్తి చూసారు ముద్దాయిని. ప్రశాంతంగా, సూటిగా చూస్తోంది ముద్దాయి. యువత దాటి నడి వయసులో అడుగుపెడుతున్న అమ్మాయి.

నిశబ్దం ......

"నువ్వు చెప్పదలుచుకున్నది ఏమన్నా ఉన్నదా?" ప్రశ్నించారు జడ్జమ్మగారు.

"చట్టం చాలా పెద్దది. శిక్ష వెయ్యాలనుకుప్పుడు ఎన్నో ఆక్టులు, సెక్షనులూ ఉన్నాయి. పడే శిక్ష ఎలాగూ పడుతుంది, మీకు తోచిన శిక్ష విధించండి"

జడ్జమ్మగారు పరిశీలనగా చూసారు. పోషణ లేక చితికిన శరీరం. చౌక రకం జిలుగు బట్టలుతో కప్పుకున్నా అక్కడక్కడా కనబడుతున్న చేతుల మీద మచ్చలు. అలసిన ముఖం, పదునైన చూపు.

జడ్జమ్మగారు స్వరం పెంచి "ఇది ప్రభుత్వ న్యాయస్థానం. న్యాయ వ్యవస్థ ప్రకారం పాటించవలసిన పద్ధతులలో ఈ న్యాయస్థానాన్ని నడిపించటం నా భాద్యత. ప్రాసిక్యూషన్ అభియోగానికి ప్రతివాదన వినిపించటానికి లా చదువుకుని చట్టం తెలిసిన డిఫెన్స్ లాయార్ ఉండటం నీ మంచి కోసమే"

"డిఫెన్స్ లాయర్ వాదించటం సాకు పెట్టుకుని ఇష్టం వచ్చినప్పుడు వచ్చి కోరిక తీర్చమంటే చచ్చిన మనసుని మరొకసారి చంపుకోవటం ఇష్టం లేదు", అన్నది పవిత్ర.

ఇంతలో ఒక పన్నెండు, పదమూడేళ్ల వయసు అమ్మాయి, ఎదుగదలతో చాలీ చాలని పాత యూనీఫార్మ్, చిరిగిన స్కూలుబాగుతో, అందోళనగా, కళ్లలో నీళ్లతో, ఏడుపు ఆపుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ, వెక్కుతూ, “అమ్మా” అంటూ కోర్టులోకి ప్రవేశించబోయింది. కోర్టు జవాన్ అడ్డుకుని గట్టిగా "ఇది కోర్టు, బజారుమూక ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు రాకూడదు" అంటూ బయటకు తొొయ్యబోయాడు. ఆ పిల్ల గట్టిగా ఏడవటం మొదలుపెట్టింది.

"ఈ అమ్మాయి నా కూతురు" అన్నది పవిత్ర. కోర్టు అమీను అడగందే మాట్లాడ వద్దని ముద్దాయిని హెచ్చరించాడు.

జడ్జమ్మగారు "ఆర్డర్ ఆర్డర్" అంటూ చెక్కసుత్తిని బల్ల మీద కొడుతూ, జవానుని వారించి ఆ పిల్లను ముందుకు రమ్మన్నారు. కళ్లజోడు సరిచేసుకుని పరిశీలనగా చూసారు. అందమైన ముఖ కవళికలు, నొక్కుల జుట్టు. ఎక్కడో, ఎక్కడో చూసినట్లనిపించిది. బాగా పరిచయమైన ముఖం లాగా అనిపించింది. ఇంతలోనే, ఔను, తన కూతురు కూడా ఈ వయసులో ఇలాగే ఉండేది కదా అనిపించింది. పోలికలు అలాగే ఉన్నాయి. కానీ, అంతలోనే, తన కూతురుని ఈ అమ్మాయితో పోల్చుకోవటమేమిటి? తను చక్కగా మంచి స్కూలు యూనిఫార్మ్ వేసి, జడలు వేసి, తలలో చిన్న గులాబీ పువ్వు పెట్టి, చక్కగా తయారు చేసి బడికి పంపించేది. ఛ, తన కూతురుకీ ఈ అమ్మాయికీ పొంతన ఏమిటి? కానీ పరిశీలనగా చూస్తే పోలికలవేనేమో అనిపించింది. మాట్లాడకుండా వెనుక వరసలో కూర్చోమని చెప్పితే, కళ్లు తుడుచుకుంటూ, వాళ్ల అమ్మ వంక చూస్తూ వెక్కుతూ దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ వెళ్లి కూర్చుంది.

జడ్జమ్మగారు కోర్టు వ్యవహారం మళ్లీ నడిపించటం మొదలుపెట్టారు. ముద్దాయి వంక చూస్తూ "సరే, డిఫెన్స్ లాయర్ లేదు, కావున, ప్రాసిక్యూషన్ అభియోగం ప్రకారం SITA ACT, Section 2, 7 మొత్తము కలిపి మూడు సంవత్సరాల కారాగార శిక్ష, రెండు వేల రూపాయిల జరిమానా విధించాలి. నువ్వు చెప్పదలుచుకున్నది ఏమన్నా వున్నదా?"

"నన్ను చెప్పమంటున్నారు. చెప్పి ఉపయోగంలేదని నాకు తెలుసు. చెప్పేటందుకు ఏమీ లేదు. కానీ, మీరే అడిగారు కనుక, నేను అడగదలుచుకున్నది అడుగుతున్నాను. చట్టం నా చేతులలో లేదు. శిక్ష విధించడము మీ ఉద్యోగం. కానీ శిక్ష విధించే చట్టానికి శిక్షింపబడే వారిని కాపాడే భాద్యత ఉన్నదా లేదా? కారాగార శిక్ష విధించండి, కానీ జైలులో

జైలర్ల కోరికలు తీర్చటం శిక్ష మీద లక్ష రెట్లు శిక్ష. ఇప్పుడు ఏ అభియోగం మీద శిక్షిస్తున్నారో అదే పనిని ఉచితంగా జైలర్లకి, చిల్లర రౌడీ రాజకీయ నాయకులకి అందించటంలో చట్టం భాధ్యత ఏమిటి?" అన్నది పవిత్ర.

"ఏ అమ్మాయి? ఏం మాట్లాడుతున్నావు? న్యాయాధిపతిని ప్రశ్నించకూడదు" గట్టిగాడు చెప్పాడు కోర్టు అమీను.

"అడిగిన దానికి చెప్పాను. ఆధిపత్యం ఉన్నప్పుడు శిక్షలు వేయటమే న్యాయవ్యవస్థ అయితే, శిక్ష వెయ్యండి. అదే న్యాయం చెయ్యాలానుకునే భాధ్యత తీసుకోగలరేమో న్యాయస్థానం తనను తాను ప్రశ్నించుకోవచ్చు". నిశ్చలమమైన స్వరంతో చెప్పింది పవిత్ర.

జడ్జమ్మగారు కళ్లజోడు సరిచేసుకుని, ఓర్పుగా ముద్దాయిని చూస్తూ "చూడు అమ్మాయి, చట్టం న్యాయ వ్యవస్థకు పునాది. ఆ చట్టాని అమలు చేయటానికి ఈ న్యాయ వ్యవస్థ ఉన్నది. నువ్వు వినయంగా ఉంటే నిన్ను జైలుకి కాకుండా పునరావాసం కలిపించటానికి సంరక్షణ ఆశ్రయాలకి పంపించే భాధ్యత ప్రభుత్వం తీసుకుంటుంది. న్యాయ వ్యవస్థకు శిక్షించే అధికారంతో బాటు సానుభూతి కూడా ఉన్నది. నిర్దోషులను రక్షించే భాధ్యత కూడా ఉన్నది" అంటూ ఉపన్యసించారు.

"మరి నన్ను సంరక్షణ కేంద్రానికి పంపించితే, ఈడు వస్తున్న నా కూతురిని సంరక్షించే భాధ్యత కూడా ప్రభుత్వానికి వుందా? నాకు శిక్ష వేస్తున్నారు సరే, కానీ బిడ్డకు తల్లి సంరక్షణని తొలగించే అధికారం ఏ చట్టానికి ఉన్నది? నన్ను ఏ నేరం క్రింద శిక్షిస్తున్నారో, చదువుకుంటున్న నా చిన్నారికి నా రక్షణ లేకపోతే అవే రాబందులు కబళించరనేమిటి? మళ్లీ తనని ఈ వలయంలో వేసి శిక్షించరనేమిటి? మరి ఇక్కడ ప్రభుత్వ భాధ్యత, న్యాయస్థానాల భాధ్యత ఏమిటి" ప్రశ్న మీద ప్రశ్న సంధించింది పవిత్ర.

“ఏయ్ అమ్మాయి, జడ్జమ్మగారిని ప్రశ్నించకూడదు, చెప్పింది విను" అరిచాడు కోర్టు అమీను.

"ప్రశ్నించితే నిలబడలేనిది న్యాయ వ్యవస్థ ఎలా అవుతుంది?" అదే నిశ్చలమైన స్వరంతో ఇంకొక ప్రశ్న.

జడ్జమ్మగారు సహనం కోల్పోతున్నారు, విసుగుగా, గట్టిగా "చట్టం, లా తెలిసిన వాళ్లు ఈ న్యాయస్థానంలో గౌరవంగా వాదించాలి. నీకేం చట్టం తెలుసునని ఇంత వాదించుతున్నావు, ఇంకెక్కువ మాట్లాడితే కోర్టు ధిక్కార నేరం క్రింద శిక్ష పెరుగుతుంది, జాగ్రత్త", అధికారత కూడిన స్పష్టమైన స్వరంతో హెచ్చరించారు.

"మీకు తోచిన శిక్ష వెయ్యమని మొదటిలోనే అన్నను. మీరే అడిగారు కనుక నేను చెప్పాను. చట్టం తెలిసిన వాళ్లు వాదించాలని అన్నారు. మరి నన్ను ఏ చట్టం క్రింద శిక్షిస్తున్నారు? 1834లో లార్డ్ మెకాలే మొదలు పెట్టి, 1860లో బ్రిటిష్ వారు అమలు పరిచిన Indian Penal Code క్రిందా? 1956లో స్వతంత్ర భారత ప్రభుత్వం జారీ చేసిన Suppression of Immoral Traffic అంటే SITA Act క్రింద అని పిపి చెప్పారు? మరి అదే ప్రభుత్వం 1986లో Immoral Traffic Prevention Act, ITPA Ammendment దిద్దుబాటు అంటూ జారి చేసింది. SITA Act క్రింద అభియోగం చెప్పిన పిపి కి ఆ తరువాత వచ్చిన గురించి ITPA తెలువదా? ఈ ఆక్టులు అన్నీ జారీ చేసిన ప్రభుత్వాలు వ్యభిచారిణులు సంరక్షణకే అని చెప్పారు. ఏ ఆక్టులోనూ వ్యభిచారిణులకు శిక్ష వెయ్యాలని లేదు. వారిని దిగజార్చిన వారికే శిక్ష అని వున్నది. మరి ఆ దిగజార్చిన వారు ఈ న్యాయస్థానంలో ముద్దాయిలగా లేరే? కోరిక కోసం డబ్బులు విదిలించి పరాభవించే, హింసించే వారు ముద్దాయిలిగా ఏ న్యాయస్థానంలోనూ కనబడరే? "

కోర్టులో కలకలం మొదలయ్యింది. కోర్టు అమీనుకి సహనం నశించి ముద్దాయి మీద అరవటం మొదలుపెట్టాడు. ఆ ప్రక్కనే నిలబడిన సబ్ఇనస్పెక్టర్ ముద్దాయి నిల్చున్న బోన్ దగ్గరకి దూకుతూ కొట్టటానికి సిద్ధమయ్యాడు. జడ్జమ్మగారు చెక్కసుత్తిని కొడుతూ, ఆర్డర్, ఆర్డర్ అని అరుస్తూనే అమీనుని, సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ని ఆగమని వారించారు.

"చూడమ్మాయి, అతి తెలివితో ఎక్కువ మాట్లాడితే కోర్టు ధిక్కార నేరంతో శిక్ష పొడిగించ వలసివస్తుంది. ఆక్టులు గురించి మాట్లాడుతున్నావు, ఏవో నాలుగు ఆక్టుల పేర్లు తెలుసుకుని మాట్లాడాటం కాదు. నీకు చట్టం గురించి ఏమి తెలుసని మాట్లాడుతున్నావు?" ప్రశ్నించారు జడ్జమ్మగారు.

"నాకు చట్టం గురించి తెలియదని మీరు ఎందుకు అనుకుంటున్నారు? తెలిసే మాట్లాడుతున్నాను. ఏ ఆక్టులోనూ వ్యభిచారిణులకి శిక్ష లేదు. ఆ పైన ఐక్య రాజ్య సమితి 1950లో తీర్మానించిన "Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation of the Prostitution of Others"

లో కూడా మీరు వ్యభిచారిణులు అని పిలుస్తున్నవారు ఆభాగినులు అని, శిక్షార్హులు కాదని వున్నది. మరి భారత ప్రభుత్వము కూడా ఆ ఐక్య రాజ్య సమితి తీర్మానానికి సంతకం చేసింది కదా? మీరు నాకు శిక్ష వేస్తే, ఐక్య రాజ్య సమితి చేసిన తీర్మానానికి ఉల్లంఘన కాదా?" నిశ్చలమైన స్వరంతోనే అడిగింది పవిత్ర.

“"ఈ బజారు మూకకు ఇవి మాత్రం బాగా తెలుస్తాయి. ఎక్కడినుంచీ ఎక్కడకు మాట్లాడుతుందో, ఐక్య రాజ్య సమితి దాకా పోయింది. యువరానారు, మీరు వేసే శిక్ష తొందరగా వేసెయ్యండి, ఆ తర్వాత సంగతి నేను చూస్కుంటా" అంటూ ఏవగింపుగా మాట్లాడటం మొదలు పెట్టాడు ఎస్సై.

జడ్జమ్మగారు చెక్కసుత్తి కొడుతూ, ఆర్డర్, ఆర్డర్ అంటూ ఎస్సైని వారించారు. "చూడమ్మాయి, చట్టం తెలుసని అంటున్నావు. నీకు ఎలా తెలుసు? ఇంతకు ముందు ఈ కేసులలో ఇరుక్కుని కోర్టు భాష ఏవో నాలుగు ముక్కలు తెలిస్తే కాదు. లా చదువుకోవాలి" అన్నారు.

"నేను లా కాలేజీకి వెళ్లలేదని మీరెందుకు అనుకుంటున్నారు?" మళ్లీ ప్రశ్న.

జడ్జమ్మగారు పరిశీలనగా చూస్తున్నారు.

ఇంతలో పిపి, "అభియోగం వ్యభిచారం చేస్తున్నందుకు కాదు, గది అద్దెకు తీసుకున్నందుకు, వాకిటలో నిలబడటం కారణంగా అసభ్యత, అశ్లీలత క్రింద. ఇవి చట్ట పరంగా శిక్షార్హతలే" అన్నాడు.

"చట్టం చాలా పెద్దది, శిక్షించాలనుకున్నప్పుడు ఎన్నో ఆక్టులూ, సెక్షనలూ ఉంటాయని ముందే చెప్పాను. నాకు ఇష్టమయ్యి నేను నిలబడ్డానని ఏ రకంగా ఋజువు చెయ్యగలరు? ఈ ఊబిలోకి దింపినవాళ్లు గదికి ఇంత అని చెసేది వసూళ్లే కానీ, అద్దెకు తీసుకోవటమెలా అవుతుంది? వాకిటలో నిలబడక పోతే జరిగే హింసలకు నేనెలా బాధ్యురాలిని? నిలబడితే మీరు విధించే శిక్షకు నేనెలా బాధ్యురాలిని? అక్కడ జరిగే హింసలూ అవమానాలూ కులాసా గదులలో కూర్చుని చట్టం రాసేవారికి ఎలా అర్థమౌతుంది?", ప్రశ్న మీద ప్రశ్న సంధిస్తూనే తను చేతులు చుట్టూ కప్పుకున్న పైటను భుజాల పైకి లాగుకున్నది పవిత్ర. సన్నని చేతులమీద కాల్చిన గాయాలూ, గాట్లూ ప్రస్ఫుటమయ్యాయి.

పిపికి విసుగొచ్చింది. ఈ కేసులు తేలిపోతే తొందరగా వెళ్లి రియల్ ఎస్టేటు పనులు చూసుకోవాలనుకున్నాడు. "ఇదిగో పిల్లా, కులాసా గదుల్లో కూర్చుని చట్టం రాసారంటున్నావు. Indian Penal Code అంటే భారతీయ శిక్షా స్మృతి, బ్రిటిష్ వాళ్లు ఆలోచించే రాసారు, అందుకే ఇప్పటి దాకా నిలబడింది. ఆ కాలంలో విక్టోరియా రాణి ఉన్నప్పుడు విక్టోరియన్ పద్ధతులు వుండేవి. వాటి ప్రకారం, వ్యభిచారం అంటే దిగజారుడుతనం. అది అరికట్టటానికే ఈ చట్టం. ఏదో పేద్ద తెలిసినట్టు వాగుతున్నావు. పోనీ నువ్వే రాయకూడదూ కొత్త చట్టం?" అవహేళనగా ప్రశ్నించాడు.

"బ్రిటిష్ వాళ్లు విక్టోరియన్ పద్ధతులున పాటించిన వాళ్లయితే, Cantonment Act, 1864 ఎందుకు తీసుకువచ్చారు? ఆ ఆక్టు క్రింద వెయ్యిమంది ఎర్ర కోటు తెల్ల సైనికులకి పదిహేను మంది అమ్మాయిలని కేటాయించి, కంటోన్మెంటులలో బంధించి ఎందుకు చెరచి చిత్రహింసలు పెట్టారు? ముంబాయి కామాటిపుర ఈ రకంగా బ్రిటిష్ వాళ్ల అకృత్యాలకు ఏర్పరిచింది కాదా? Circular Memorandom, 21A అంటూ జారి చేసి, వయసు వస్తున్న పది పదుకొండేళ్ల అమాయుకురాళ్లను అపహరించి బ్రిటిష్ సైనికుల పైశాచికత్వం కోసం చక్లాలు కంటోన్మెంటులలోనే ఏర్పరచలేదా? మరి ఇది విక్టోరియన్ నీతి, ఆచారమా లేక విక్టోరియన్ దగా, కపటమా? మరి ఇవి కూడా అప్పటి చట్టంలో భాగాలే, మరి ఇది అవినీతి చట్టం కాదా?" వరుస బాణాలు వేసింది పవిత్ర. పిపి నీళ్లు నములుతూ గుడ్లప్పగించి చూస్తూ ఊరుకున్నాడు.

జడ్జమ్మగారు కళ్లజోడు తీసి ముద్దాయిని పరిశీలనగా చూస్తూ, "IPC తెలిసినదానివని అర్ధమవ్వుతున్నది, ఉన్న విషయాలు చెప్పావు. కానీ, మనది భారతీయ సంప్రదాయం, సాంప్రదాయిక సమాజానికి కొన్ని నియమాలు ఉంటాయి, ఈ పడుపు వృత్తిని సమాజం అంగీకరించదు" అన్నారు.

విశాఖపట్టణంలో Capt. Lyons, Bengal Infantry కోరిక మీద భోగినిలను ప్రవేశ పెడుతున్న కుంటెనవాడు.
1810-12 కాలం. చిత్రకారుడు Capt. Crockett

సాంప్రదాయిక భారతీయ సమాజం భరతుడి నుండి వచ్చింది కదా. మరి భరతుడు శకుంతల బిడ్డ, శకుంతల మేనక కుమార్తె కాదా? మేనక అప్సరస అని సంప్రదాయం గౌరవంగా పలుకుతున్నది. ఆమెను దేవతల రాజు ఇంద్రుడు ఇదే వృత్తిలో నియమించాడు కాదా? మరి తన పదవిని నిలుపుకోవటం కోసం విశ్వామిత్రునికి తపోభంగం చేయటానికి పడుపు వృత్తికి పంపలేదా? బిడ్డ పుట్టిన వెంటనే పసిబిడ్డకు ఏ ఆధారమూ లేకుండా దేవలోకానికి అదే పడుపు వృత్తి కోసం తిరిగి రప్పించినప్పుడు ఆ తల్లి మనసు ఎలా అల్లాడిందో ఎవరైనా ఆలోచించారా? కోరిక తీరిన తరువాత విశ్వామిత్రుడు పసిబిడ్డను చూడటానికి కూడా మోహం చాటేస్తే ఋషి ఎలా అయ్యాడు? అదేనా తపోజ్ఞానం? ఏ మాత్రం కనికరం లేకుండా బాలింతరాలిని బిడ్డనుండి వేరు చేసినవాడు దేవేంద్రుడు ఎలా అయ్యాడు?" నిశ్చలంగానే నిలబడి తూటాలు పేల్చింది పవిత్ర. కోర్టులో కలకలం మొదలయ్యింది. ఎవరో గడ్డం మీసం నామాల పెద్దాయన కోర్టు వెనుక వరుసలో నుండి లేచి ముందుకు అయాసంగా తోసుకువస్తూ అరవబోయాడు.

శకుంతలా జననం, రవి వర్మ

జడ్జమ్మగారు చెక్కసుత్తిని బల్లపై గట్టిగా కొడుతూ, ఆర్డర్, ఆర్డర్ అని అరుస్తూ, కొంత హెచ్చిన స్వరంతో "చూడమ్మాయి, ఇంద్రుడు అంటే దేవతల రాజు అనే అనుకోనవసరములేదు. యోగ సాధన చేసేటప్పుడు, సాధకుడు తన ఇంద్రియాలని నియంత్రించదలుచుకుంటాడు. జ్ఞానేంద్రియములు ఐదు, కర్మేంద్రియములు ఐదు. ఇవి కోరికలకు కారణం. వాటిని నియంత్రిచే శక్తి మనసుకు ఉంది, అందుకే మనసు మనలో ఉన్న ఇంద్రుడు, ఇంద్రియాలకు రాజు. "మ + ఇ + న + క". సంస్కృతంలో ఒకొక్క అక్షరానికి అర్థం "మ" అంటే నా, "క" అంటే ఎవరు, "ఇ" అంటే గొప్ప, "న" అంటే లేరు. అంటే, మ, ఇ, న, క అక్షరాలు కలిస్తే మేనక అవుతుంది. "నా కంటే ఎవరూ గొప్పవారు లేరు" అని అర్థం. విశ్వామిత్రుడు అంటే విశ్వమును మితముగా రమించేవాడు. అటువంటివాడు ఎంతో తపస్సు చేసిన తరువాత తపస్సులో నా కంటే ఎవరూ గొప్పవారు లేరు అనే భావన, ఇంద్రియాలను నియంత్రించే మనసుకు కలగటమే ఇంద్రుడు పంపిన మేనక. మనసుకు అనేకమైన కోరికలను రేపెట్టే ఏ విషయమైనా మేనక. విశ్వామిత్రుడు చేసే సాధన ఈ ఇంద్రియ నియంత్రణే. ఈ విషయమే కథగా మన పెద్దవాళ్లు చెప్పారు. ఏ విషయాన్నైనా అర్థము చేసుకునే పద్దతిలో అర్థం చేసుకోవాలి. మిడి మిడి జ్ఞానంతో ఇష్టమొచ్చినట్లు వాగకూడదు" అన్నారు.

"ఈ సమాజంలోమీరు చెప్పిన పద్దతిలో అర్థం చేసుకునేవారెవరు వున్నారు? ఈ విషయం ఇప్పుడు తెలుసుకుని ఇంద్రియాలని నియత్రించుకోవాలనుకునేవారు ఎంతమంది? విషయం తెలుసుకునేవారు ఇంద్రియాలను నియత్రించుకుంటే అప్సరసల ఎందుకు వుంటారు? శిక్షలు నేటి అప్సరసలకు ఎందుకు?" ఎదురు ప్రశ్నలు సంధించింది పవిత్ర.

"ఈ అంఖుముంధలకీ అప్సరసలకి పోలికేమిటీ? దైవసాన్నిధ్యంలో శాస్త్రీయ నృత్యగానాలతో జరిగే సేవ అప్సరసలదీ!" దీర్ఘం తీస్తూ బిగ్గరగా వాపోయాడు కోర్టు వెనక బెంచీలోని నామంగెడ్డంమ్మీసాల పెద్దాయన.

జడ్జమ్మగారు "ఆర్డర్ ఆర్డర్" అంటూ చెక్కసుత్తిని బల్లమీద కొడుతునే విసుగ్గా ఏదో చెప్పబోయారు. ఇంతలో పవిత్ర అదే నిశ్చలమైన స్వరంతో కొనసాగించిది. "ఆ దైవసేవకే కాదా భూలోకంలో సాంప్రదాయులు దేవదాసీ వ్యవస్థను సృష్టించి, పెంచి పెద్ద చేసింది? ఆ దేవదాసీలే కాదా శాస్త్రీయ నృత్యగానాలు, కళలని అభ్యసించి, ప్రదర్శించి, వృద్ధి చేసి కాపాడింది? ఆ దేవదాసీ ప్రతిమలే కదా ఏ గుడికి వెళ్లినా ముందుగా భక్తులనందరినీ పలకరించేది? ఆ నాటి తంజావూరు రాజ్యంలో దేవదాసీలు దేవాలయాల చదురులో చేసిన "సదిర్" నాట్యం లేక "దాసీ ఆట్టం" నేటి శాస్త్రీయ భరతనాట్యం కాదా? నృత్యంతోపాటు శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని అందించినవారూ దేవదాసీలు కాదా? శాస్త్రీయులెవరూ త్యాగరాజస్వామికి ఆలయం కట్టించలేదే? అసలు దైవం పేరు చెప్పుకుని భూలోకంలో అప్సరసలని దేవదాసీ వ్యవస్థను సృష్ఠించి, వ్యవస్తీకరంచి ఆ దేవదాసీ వ్యవస్థను తమ కోరికల కోసం పెంచి పెద్ద చేసింది శిష్టాచారులమని చెప్పుకునేవారు కారా? మరి ఆ రోజులలో దేవదాసీలకు శిక్షలు వేసిన దాఖలాలేవీ లేవే? మరి ఈ శిష్టాచారులే బ్రిటిష్ వాళ్లు చేసిన ఆక్టులను సమర్ధించి దేవదాసీలను రంకుముండలని ఆక్షేపించి, సంప్రదాయమంటూ నేరాలు మోపి ఖైదులో వెయ్యటం న్యాయమా?"

జడ్జమ్మగారు కొంత కోపంతో "మనది సెక్యూలర్ సమాజం, అన్ని మతాచారలను పరిగణలోకి తీసుకోవాలి. నీ వృత్తి ఆ మతాలకి వ్యతిరేకం. సమానత పాటించటానికి చట్టం జోక్యం చేసుకోక తప్పదు" అన్నారు.

"ఏ మతమైన తన అవసారాలకు అనుగుణంగా దేవదాసీ వ్యస్థని ఏర్పరిచింది. 14వ శతాబ్దపు ఫ్రెంచ్ దేశంలోని "Avignon" నగరంలో వేశ్యా గృహాన్ని ఏర్పరిచి, వందలలో యువతులను బంధించి, మతాధిపతి అక్కడే తిష్ట వేసి మతపాలన అక్కడినుండే జరపలేదా? 15వ శతాబ్దపు ఇంగ్లాండ్ లోని Southwark నగరంలో, Stews అనే వేశ్యా గృహాలని ఏర్పరిచి వాటి మీద వచ్చిన ఆదాయంతో మతాన్ని పెంచలేదా? మతం ముసుగులో జరిగిన ఇటువంటి అకృత్యాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అలా బలైన బాధితురాళ్లకి కన్నీళ్లు కార్చేవారెవరు ఉన్నారు మతంలో? ఆ అకృత్యాలను మరుగుపరిచి ఈ రోజు బాధితురాళ్లని శిక్షించాలి అనటం వంచన, కపటం కాదా? "

Les Demoiselles d’Avignon, Picasso. Cubism ఈ చిత్రంతోనే ప్రారంభమయ్యింది. 14వ శ. Avignon నగరంలో మతాధికారి నడిపిన వేశ్యాగృహంలోని లేక బంధిఖానాలోని బాధితురాళ అభావ చితం

జడ్జమ్మగారు కోపంగా "ఎక్కడో ఏవో కొన్ని జరిగాయని, వాటిని భూతద్దంలో చూపించి నువ్వు చేసే పనిని సమర్ధించుకుంటున్నావు" అన్నారు.

"చట్టం, మతం అనే వ్యవస్థలు తమ అవసరాలకి ఎలా వాడుకున్నారో, అనవసరం అనుకున్నపుడు నేరాలు మోపి బాధితులనే మళ్లీ అదే చట్టం, మతాల ముసుగులో ఎలా శిక్షకు గురి చేస్తున్నారో చెపుతున్నాను. మొఘలులు ఫార్సీ యువతులను దిగుమతి చేసుకుని తవాయిఫ్ అనే వ్యవస్థను సృష్టించి పోషించలేదా? ఆ తరువాతి కాలంలో ఎందరు "ఉమ్రావ్ జాన్"లు అపహరించబడి, బంధించిబడి, హింసలు అనుభవించి బలి కాలేదా? ఇంకా .."

"ఆపు", సహనం కోల్పోయి గట్టిగా అరిచారు జడ్జమ్మగారు. "ఇలా మతాల గురించి వాగితే ఈ కోర్టుకే ప్రమాదం. కాదు, కాదు, అసలు దేశంలోనే అల్లకల్లోలాలు సృష్టించే లాగా ఉన్నావు".

న్యాయస్థానంలో నిశబ్దం ఆవరించుకుంది. జడ్జమ్మగారు కళ్లజోడు సరిచేసుకుని ముద్దాయి వంక తీక్షణంగా చూస్తూ, ఈ అమ్మాయికి పిపి అడిగినట్టు మూడు సంవత్సారాల శిక్ష వెయ్యాలా, లేక అతివాగుడుకి శిక్ష పెంచాలా అని ఆలోచించసాగారు.

పర్షియా నుంది దిగుమతి చేసుకున్న యువతుల నృత్యం ఆనందిస్తున్న అక్బరు బాదుషా. అక్బర్‌నామా, 1590 పుస్తకం నుండి. లేఖరి తారాలాల్, చిత్రకారుడు బన్వాలి ఖుర్ద్

ఇంతలో కోర్టు బంట్రోతు జడ్జమ్మగారికి దగ్గరగా వచ్చి, "ఎవరో ఒకాయన మీ ఛాంబర్ దగ్గర చాలా సేపటినించి కూర్చున్నాడమ్మ, ఏదో పెళ్లి సంబంధం కోసం వచ్చారంట, ఉండమంటార వెళ్లమంటార అని అడుగుతున్నాడు" అన్నాడు. అప్పుడు గుర్తుకు వచ్చింది జడ్జమ్మగారికి తన కూతురికి పెళ్లి సంబంధం కోసం ఆయన ఫోన్ చేస్తే తన కోర్టు ఛాంబర్ దగ్గర మాట్లాడుకుందామని చెప్పిందని. బోనులో నిలబడ్డ అమ్మాయి ఈ ఒక్క కేసు కూడా

తెమలనివ్వటంలేదు. అలాగని తొందరగా తెమిల్చేసి తన నిజాయితీకి, బాధ్యతకీ లోపం చెయ్యకూడదు. ఇంకా మూడు కేసులున్నాయి. "సరే, వచ్చి కోర్టులో వెనక బెంచి మీద వచ్చి కూర్చోమని సర్ది చెప్పు" అన్నారు.

జడ్జమ్మగారు ముద్దాయి వంక తిరిగి "సరే, ఇన్ని చెపుతున్నావు, ఏ మాత్రం చదువుకున్నావు? నీకు ఈ పని చెయ్యటానికేం ఖర్మ?" అంటూ ప్రశ్నించారు.

"లా కాలేజి మూడవ సంవత్సరం దాకా చదువుకున్నాను. కాదు, పేదరికంలో పస్తులుండి నన్ను మా అమ్మానాన్న చదివించారు. లోకం తీరు ఇంకా తెలియని వయసులో ప్రేమ ఎర వేసినవాడు, పట్టణంలో పెద్ద లాయర్ దగ్గర జూనియర్‌గా చేర్పించుతాను అంటూ తీసుకువెళ్లి, కిటికీలు లేని గదిలో ఉంచి, చెరచి, బంధించి అమ్మేసాడు. అక్కడ వెనక కూర్చుని వెక్కి ఏడుస్తున్నది నా కూతురు, వాడి అంశ. ఏ స్త్రీ కూడా తనకు తాను ఈ వృత్తి ఎంచుకోదు. ఈ వృత్తిలో ఉన్న ప్రతి బాధితురాలి వెనక ఎంతటి బాధాకరమైన కథలు ఉన్నాయో కోర్టులు, ప్రభుత్వాలు, సమాజాలు, మతాలు ఎందుకు గుర్తించవు? ఆ బాధలు పెట్టి ఈ వృత్తిలోకి లాగిన వారిని కోర్టులకి ఈడ్చి శిక్షించిన దాఖలాలు ఎక్కడ? వాకిటలో నిలబడి, అమ్ముకుని రోజువారీ కోటా పూర్తి చెయ్యకపోతే కొట్టి, ఆకలికి మాడ్చే ఠాణేదార్లుని శిక్షించిన దాఖలాలేవి? వచ్చి కోరిక తీర్చుకుంటూ హింసించే కీచకులు ఏరి ఈ కోర్టులలో?

జడ్జమ్మగారికి ఉన్నట్టుండి తల వేడెక్కి, వికారం కలిగింది. చేతిలోనుంచి చెక్కసుత్తి మేజాబల్ల మీద పడి, బల్ల మీద నుండి ముందుకు జారి కిందకి గచ్చు మీద గట్టిగా మోత చేసుకుంటూ పడింది. కళ్లు మూసుకుని కుర్చీ మీద వెనకకు వాలారు. స్వగతంలో "ఏమిటిది? ఈ ముద్దాయి చెప్పేది తన జీవితానికి రెండో పాయ! తను లా చదువుకునేటప్పుడు తనని మోసం చేసినవాడి వలన పుట్టిన కూతురికి ఇప్పుడు తను పెళ్లి చేయాలనుకుంటున్నది. ఆ రోజు దూక గలిగిన కిటికీ ఉండటంవలన తను కుంటిదయినా సమాజంలో నిలబడగలిగి తన కూతురిని ఎంతో పద్ధతిగా పెంచానని గర్వపడుతోంది. మరి ఈ ముద్దాయి కిటికీలేని గదిలో బంధింపబడి కుంటి జీవితంలోని నరకాన్ని అనుభవించుతోంది.

నిశబ్దాన్ని చెదురుస్తూ పిపి ముద్దాయిని అవహేళనగా "ఇంత వాగావుగా, సరే, శిక్ష ఎంత వెయ్యాలో, ఎవరికి వెయ్యాలో అది కూడా నువ్వే చెప్పు. అసలు ఈ లంజలని మాట్లాడనివ్వటమే తప్పు", అంటూ తన చేతిలోని కాగితాల దొంతరని ముద్దాయి ముఖానికి విసిరివేయబోయి తమాయించుకుని తన బల పైకి గట్టిగా విసిరికొట్టాడు.

"నన్ను లంజ అన్నారు, గౌరవంగానే సంబోధించారని అనుకుంటున్నాను. "ల" అంటే పృథ్వీ బీజం, "లం" అంటే విశ్వాన్ని భరించేది, ప్రకాశమాన మైనదీ అయిన బీజాక్షరం అని అర్థం. "జ" అంటే అందునుండీ పుట్టినది. ఈ అర్థంతో మీ మతానికి అనుగుణంగా మీరు ఏ దేవతని అన్వయించుకుంటూ రోజూ పూజిస్తారో మీకే తెలవాలి.

ముందు చట్టం, మతాల పేరుతో తర తరాలుగా జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని, బలి అయ్యిన అమాయకురాళ్లని గుర్తించి, కొన్ని కన్నీళయినా కార్చండి. ఇంక న్యాయమే చెయ్యాలనుకుంటే బాధితులని శిక్షించకుండా చెయ్యందించి లేపి నిలబెట్టండి. శిక్ష బాధితులకు కాదు, వారిని అలా బంధించి, భంగ పరచి, బాధించినవారికి పడేటట్లు చెయ్యండి. ఈ బంధికాఖానాలని నడిపే ఠాణేదార్లని, రోజూ వచ్చి హింసించే కీచకులను భారతీయ శిక్షాస్మృతి, IPC 375, సెక్షన్ 53 క్రింద జీవిత ఖైదు విదించి, వారి ఆస్తులని స్వాధీనం చేసుకుని బాధితురాళ్లకి పంచి పెట్టండి. బాధితురాళ్ల పిల్లలకు DNA పరీక్షలు చేయించి వారి తండ్రులను గుర్తించి IPC 375 అమలు పరచండి. ఇలా ఎందుకు చెయ్యకూడదు?" అదే నిశ్చల స్వరంతో న్యాయస్థానం పునాదులను మీద దాడి చేసింది పవిత్ర.

జడ్జమ్మగారు కొంత నిస్సత్తువగా, ఆందోళనతో, నిస్సహాయంగా తన కుర్చీ వెనుకకు కూలి ప్రేక్షక పాత్ర వహించారు. ఇంతలో ఒక పెద్ద మనిషి తెల్లని పాంటూ చొక్కాతో, నుదట పెద్ద కుంకుమ బొట్టుతో, మెడలో పలుపు తాడు మందంలోని బంగారపు గొలుసుతో, ఒక చేతికి కాశీ దారాల దొంతర, మరో చేతికి మణికట్టు గొలుసుతో, వేళ్లకు నవరత్నాల ఉంగరంతో, ఠీవిగా, బూట్ల చప్పుడు చేసుకుంటూ వచ్చి, వెనక బెంచీలో వెక్కుతూ కూర్చున్న పవిత్ర కూతురు ప్రక్కన కూర్చున్నాడు. బంట్రోతు జడ్జమ్మగారికి "పెళ్లి సంబంధం అని మీ చాంబర్ దగ్గర కూర్చున్నది ఈయనే" అని లోగొంతుకతో చెపుతున్నాడు. జడ్జమ్మగారికి ఇవేమీ వినబడటంలేదు, ముందుకు వంగి, కళ్లు చిట్లించి ఆ మనిషినే తీక్షణంగా చూస్తున్నారు. అదే నొక్కు జుట్టు, అదే కనుముక్కు తీరు, కాకపోతే వయస్సుతో నెరిసిన గడ్డం మీసాలు. ఎంతకు తెగించాడు? పాతికేళ్ల తరువాత ఇక్కడ ఇలా ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ప్రక్కనే పవిత్ర కూతురు అదే నొక్కుల జుట్టుతో అవే పోలికలతో ఉన్నది! నిర్ఘాంతపోయారు. ఇంతలో పవిత్ర గొంతు చించుకుని ఆ మనిషిని చూపిస్తూ "ఆ నీచుడు నా కూతురు ప్రక్కన వుండటానికి వీల్లేదు" అంటూ అరుస్తున్నది. ఆ మనిషి కూడా జడ్జమ్మగారినీ, పవిత్రని మార్చి మార్చి పరిశీలనగా చూసి ఒక్క ఉదుటన లేచి వెళ్లబోయాడు. కోర్టు అదుపు తప్పింది. క్రింద పడిన చెక్క సుత్తి అందుబాటులో లేదు. జడ్జమ్మగారు అరచేతులతో గట్టిగా బల్లని బాదుతూ ఎగశ్వాసతో "ఆ మనిషిని IPC 375 క్రింద అరెస్ట్ చెయ్యండి" అంటూ అరిచారు. తప్పించుకోబోతున్న ఆ మనిషిని అక్కడే ఉన్న ఇద్దరు కానిస్టేబుళ్లు కలియబడి వొరిసి పట్టుకున్నారు.

"ఈ ముద్దాయిని బాధితురాలిగా పరిగణించి విడుదల చేస్తున్నాను" అని తీర్పు చెప్పారు జడ్జమ్మగారు.

--- XXX ----

జడ్జమ్మగారు, పవిత్ర, ఆ పన్నెండేళ్ల అమ్మాయి కారు దిగి ఇంటిలోకి వచ్చారు. ఎదురు వచ్చి సాయం అందించిబోతున్న కూతురుతో జడ్జమ్మగారు "వీళ్లిద్దరూ ఇక మన ఇంటిలోనే వుంటారు, ఈవిడని పిన్నీ అని పిలువు. నాకు తోబుట్టువులు లేరే అని ఎప్పుడూ అంటావు కదా, ఇదిగో ఈ పాప నీకు చెల్లెలు. నువ్వు చిన్నప్పుడు వేసుకున్న బట్టలేమైనా వుంటే ప్రస్తుతానికి తీసి ఇవ్వు" అంటూ 'వెళ్లి స్నానం చేసి మంచి బట్టలు కట్టుకుని రండమ్మా" అంటూ ఆ ఇద్దరికీ చెప్పింది.

స్నానం చేసి పాతవి అయినా చక్కని బట్టలు వేసుకుని వచ్చిన ఆ పాప తన ఎదురుగా తన కూతురు ప్రక్కన నిలబడితే, అదే నొక్కు జుట్టుతో, అవే పోలికలతో, ఆ ఇద్దరూ వేరు వేరు తల్లులకు పుట్టినా నిజమైన అక్క చెల్లెళ్లుగా కనిపించారు జడ్జమ్మగారికి.

జడ్జమ్మగారు కుంటుతూ తలుపు ప్రక్కగా నిలబడిన పవిత్ర దగ్గరకి వెళ్లి చెయ్యి అందుకుని "అలా దూరంగా నిలబడవలసిన అవసరంలేదమ్మ, వచ్చి నా ప్రక్కన కూర్చో. నీ కూతురి చదువుతో బాటు నీతో కూడా లా చదువు పూర్తి చేయించే బాధ్యత నాది" అన్నారు.

"నన్ను నా కూతురిని ఆ నరకం నుండి రక్షించి ఆశ్రయం ఇచ్చిన మీకు బోలెడు కృతజ్ఞతలు. మీరు అన్నట్లే నేను లా పూర్తిచేస్తాను. పుట్టుకతో ప్రతి పసిదీ పవిత్రురాలే. కానీ, నాలాంటి బాధితురాళ్లు దేశంలో ఎన్నో లక్షల మంది వున్నారు. అక్కడి బందిఖానాలలో జరిగేవి అత్యాచారేలే కానీ, చట్టం సమాజం వ్యభిచారం అని ముద్ర వేస్తున్నది.. వాళ్లెవరూ IPC 372 మొదలైన చట్టాల క్రింద శిక్షార్హులు కాదని, వాళ్లని దిగజార్చినవారికే IPC 375 క్రింద జీవిత ఖైదు విధించేలాగా పోరాడతాను. ఈ పోరటంలో మీరు కూడా నాకు తోడువస్తారా? కనీసం ఆ బాధితురాళ్ల కోసం కొన్ని కన్నీళ్లు కారుస్తారా?" అర్ధంగా అడిగింది పవిత్ర.

ఆపదలో ఉన్నవారు మౌనంగా సహాయం కోసం చెయ్యవలసిన సైగ, బొటనవేలు లోపలకు బంధించి నెమ్మదిగా పిడికిలి బిగించి తెరవటం. ఆపదలో ఉన్న బాధితురాళ్లను గుర్తించి సహాయం చెయ్యవలసిన బాధ్యత మన అందరిది కూడా

.

COMMENTS